

MISLI bl. Lavre Vicuña

Ne zaničujmo ubogih!

Do nikogar nočem biti brezбриžna.

Kakšno veselje! Čez nekaj ur bom postala hčerka moje sladke nebeške Mamice!

Marija mi daje moč in veselje v teh trenutkih.

Zdaj me najbolj tolaži, da sem vedno gojila pobožnost do Marije.

Da, ona je moja Mati. Moja Mati je.

Nič me bolj ne osrečuje kot misel, da sem Marijina hčerka!

*Obljubljam, da bom storila vse, kar je moji moči, tudi za ceno velikih žrtev,
da boš vedno bolj poznan in ljubljene in da bom zadoščevala za žalitve,
ki ti jih vsak dan zadajajo ljudje, ki te ne ljubijo, še posebej za moje sorodnike.*

Moj Bog, daj mi življenje ljubezni, zatajevanja in žrtve.

Zdaj lahko umrem zadovoljna. Hvala, Jezus, hvala, Marija ...

Občutek imam, da Bog sam v meni poživlja misel na njegovo navzočnost.

Kjerkoli sem, v razredu, na dvorišču, me misel na Boga spremlja,
mi pomaga in me tolaži. Zame je vseeno: moliti ali delati, igrati se ali spati.

Moj Jezus, hočem te ljubiti in ti služiti vse življenje,
zato ti darujem vso svojo dušo, vse svoje srce in vse svoje bitje.

Moj Jezus, raje umrem, kot da bi te žalila z grehom.
Zato se hočem oddaljiti od vsega, kar bi me lahko oddaljilo od tebe.

O Jezus, kako težko mi je! A naj se zgodi tvoja volja.

Jezus, če ti tako hočeš, hočem tudi jaz.

Po spovedi se čutim bolj močna in vsaka stvar mi je lažja.